

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא

כדף היומי

גיטין דף נ"ט למסקנא

דף נ"ט ע"א

א. בדיני ממונות והטהרות והטומאות, מתחילין למנות בבית דין מן הגדול שבדיינים לראות אם הרוב מטהרין או מטמאין, ובדיני נפשות מתחילין מן הצד (מן הקטנים). ובבית דין של רבי התחילו בכל מנין מן הצד.

ב. מימות משה ועד רבי, לא מצינו מי שהיה לו מיום שעמד בגדולה, תורה וגדולה במקום אחד, (פירוש, שלא היה בישראל מי שגדול בתורה ובעושר כמותו). וכן מימות רבי ועד רב אשי.

ג. חרש מוכר מטלטלין אם רומז בידיו ובראשו, וכן אם רומזין לו והוא מתרצה. ולבן בתירא די בקפיצה שהיא עקימת שפתים. ולענין גיטין הכל מודים שצריך רמיזה ולא די בקפיצה, וי"א שעדיין היא מחלוקת.

ד. הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכרן במטלטלין, משום כדי חייו. וכל תינוק לפי חריפותו, כי יש מי שחריף מבן שש, ויש שאינו חריף עד שיהא בן תשע בן עשר.

ה. קטן שטעה במקח, דינו כגדול. שעד שתות קנה ומחזיר אונאה, יותר משתות בטל מקח.

ו. קטן שהגיע לפעוטות שנתן מתנה, י"א שאינה מתנה. וי"א שמתנתו מתנה, בין בשכיב מרע ובין בבריא, בין במתנה מרובה ובין במועטת.

א. כהן קודם ללוי מן התורה לכל דבר, שנאמר: (א) ויתנה אל הכהנים בני לוי, תחילה כהן ואחריו לוי. (ב) ונגשו הכהנים בני לוי. (ג) בני עמרם אהרן ומשה, ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים. (ד) 'וקדשתו', לכל דבר שבקדושה, לפתוח ראשון, ולברך ראשון, וליטול מנה יפה ראשון.

ב. ואם בא הכהן לחלוק כבוד לרבו או לאחר, בסעודה חולק. אבל בקריאת התורה בבית הכנסת, אין הכהן יכול לחלוק כבוד ללוי ולא לוי לישראל, שמא יבואו לידי מחלוקת. ועל זה שנינו: כהן קורא ראשון, ואחריו לוי, ואחריו ישראל, מפני דרכי שלום.

ג. וכל זה בשבת ויום טוב שרבים מצויים בבית הכנסת, אבל בשני וחמישי יכול הכהן לחלוק כבוד לאחר. ואם הוא מופלג בחכמה, כרב הונא שגם הכהנים החשובים שבארץ ישראל היו כפופים אליו, קורא ראשון גם בשבת ויום טוב.

ד. כל התורה כולה מפני דרכי שלום היא, שנאמר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.

ה. שנים ממתנין זה לזה בקערה, שלשה אין ממתנין. הבוצע, פושט ידו תחלה לקערה ללפת את הפת, ואם בא לחלוק כבוד לרבו או למי שגדול ממנו, הרשות בידו.

ו. אם אין כהן בבית הכנסת 'נתפרדה החבילה' – י"מ שאיבד הלוי את כבודו וקורין לישראל, וי"מ שיקדים את מי שירצה. ואם אין לוי בבית הכנסת, קורין לכהן הראשון שני פעמים.

ז. לא יקראו לכהן אחר כהן, שמא יאמרו היוצאים שלא היו עד סוף הקריאה, שהראשון לא היה כהן, וקראו את השני במקומו. אבל על השני לא יאמרו שאינו כהן, שהרי אביו מוחזק לכהן, ואם היתה אמו חללה ונפסל, לא היה לו לקרות במקום הלוי. וכן לא יקראו ללוי אחר לוי, שמא יאמרו שהראשון אינו לוי, או שהשני ישראל וקראוהו לאחר הלוי, וגם אם אבי השני מוחזק ללוי, אפשר שאמו פסולה ונתחלל מקדושת לוייה.

יט

לומד יקרו אם לדעתך יש טעות בחומר, שגיאת כתיב, או כל הערה אחרת לשיפור התקציר, לטובת הכלל, דווח למערכת באמצעות שליחת דואר

לכתובת: 7600235@gmail.com

יש לציין מסכת, דף, ועמוד. תודה.

© כל הזכויות שמורות למערכת "הדף היומי למסקנא". אין להפיץ ו/או לעשות כל שימוש מסחרי בחומר. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@gmail.com